

ADMINISTRACIÓN LOCAL**MUNICIPAL****CATOIRA****Ordenanzas e Regulamentos***ORDENANZA MUNICIPAL PARA O IMPULSO SOCIAL DA LINGUA GALEGA**A N U N C I O*

Elevado a definitivo o acordo de aprobación inicial da Ordenanza Municipal para o impulso social da lingua galega no concello de Catoira, adoptado en sesión celebrada polo Pleno da Corporación o día 26 de novembro último, por non presentarse reclamacións nin suxestións dentro do prazo establecido ao efecto, por medio do presente faise público o texto da devandita Ordenanza aos efectos oportunos, e de conformidade co disposto no artigo 70.2, en relación co 65.2, da lei 7/1985:

**ORDENANZA MUNICIPAL PARA O IMPULSO SOCIAL DA LINGUA GALEGA
NO CONCELLO DE CATOIRA***L I M I A R*

A lingua é unha ferramenta comunicativa que permite que unha comunidade se poda relacionar entre sí, é tamén a creación colectiva máis importante e a manifestación de identidade máis relevante dun pobo, pois na súa formación participan todas as persoas dese pobo ao longo de toda a súa historia.

O galego, lingua propia de Galicia é, polo tanto, o máximo expoñente cultural, o máis significativo valor como comunidade e a nosa ferramenta comunicativa máis próxima e eficaz. En palabras de Ramón Piñeiro, un dos pensadores galegos máis influentes do século pasado “a lingua é o vehículo de realización da personalidade colectiva como tal. Cada pobo, antes de poder realizar o seu destino no tempo, na historia, necesita realizar a súa personalidade colectiva. A forma interna e viva desa personalidade é a lingua, porque é a que lle dá unidade espiritual creadora. [...] Cada unha das linguas realiza na comunidade social dos seus falantes as funcións que lle atribuímos á linguaxe, á palabra. Cada lingua dálle personalidade cultural a un pobo e transmítella a cada un dos seus membros. A importancia antropolóxica da linguaxe, da palabra, recíbea cada un a través da súa lingua. A palabra é indispensable para que o ser humano poida realizar o seu ser. Pero a palabra actúa en forma de lingua concreta. Cada pobo ten a súa. Cada persoa ten a do seu pobo.”

A transformación do latín en galego produciuse de forma progresiva e imperceptible. É imposible proporcionar unha data exacta ao respecto, aínda que, a partir de testemuñas escritos conservados, pódese dicir que xa no século VIII a lingua da igrexa e a administración era moi diferente do latín clásico, anque a cotiá aparece chea de vulgarismos e modismos que posteriormente transmitíranse ao galego.

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

En todo caso, os primeiros escritos nunha lingua considerada xa como galego non aparecen ata ben avanzado o século XII, e o latín continúa sendo a lingua da cultura, da administración, da liturxia e da ensinanza.

O documento literario máis antigo dos conservados actualmente é unha cantiga satírica “Ora faz ost’o senhor de Navarra” de Joam Soares de Paiva, escrita nalgún momento indeterminado cerca do ano 1200. Dos comezos do século XIII datan os primeiros documentos non literarios en galego, entre eles a “Noticia de Torto” (1211), e o testamento de Alfonso II de Portugal (1214). Recentemente atopouse o documento máis antigo escrito en Galicia, datado no ano 1228. Trátase do “Foro do burgo de Castro Caldelas”, outorgado por Alfonso IX en abril do citado ano no municipio de Allariz.

Desde o século XIV e a partir da súa consolidación, a literatura galega vive o seu período de maior esplendor. E o galego convértese na lingua por excelencia da lírica. Neste período o galego alcanza un rango internacional, xa que é utilizada por autores de moitos países europeos: galegos, portugueses, leoneses, casteláns, occitanos, sicilianos, etc., e está presente en moitas cortes reais e señoriais, anque o seu uso concéntrase sobre todo na península ibérica.

As “Cantigas de Santa María”, composicións poéticas realizadas en alabanza á Virxe María na corte do rei Alfonso X “O Sabio” de Castela, quen se encargou da dirección e, en ocasións, participou directamente da súa composición, son a principal mostra da vertente relixiosa da lírica galego-portuguesa, e constitúen o corpus da poesía mariana medieval máis relevante de toda a península ibérica, e aínda de Europa, sendo todo un exemplo do prestixio alcanzado por o idioma galego como lingua literaria a finais do século XIII.

A lingua galega, pois, coñeceu un longo período de normalidade, e foi durante séculos o idioma vehicular de uso común en todos os ámbitos, mais despois, polos acontecementos da historia, o castelán penetrou nos contextos formais, relegando o galego aos usos informais.

Xa no século XVIII apareceron voces que reclamaban a restitución do uso do galego en todos os ámbitos. Estas voces multiplicáronse durante o século XIX e frutificaron no Estatuto de autonomía de 1936, onde se recoñecía legalmente a oficialidade do galego. A Guerra Civil e a posterior ditadura malograron a aplicación desta lexislación, pero coa instauración da democracia no Estado español comezáronse a dar as condicións necesarias para a normalización da lingua galega. A Constitución española de 1978 proclama a «vontade de protexer a todos os españois e pobos de España no exercicio dos dereitos humanos, as súas culturas, tradicións, linguas e institucións», no artigo 3.2 establece que as “as demais linguas españolas serán tamén oficiais nas respectivas Comunidades Autónomas de acordo con seus Estatuto”.

A promulgación do Estatuto de autonomía de Galicia en 1981 institúe o galego como a “lingua propia de Galicia” no seu artigo 5, e a proclama a como “lingua oficial de Galicia”. Este precepto encoméndalles aos poderes públicos que garantan o uso normal e oficial da lingua galega e potencien o seu emprego en todos os planos da vida pública, cultural e informativa, engadindo que “disporán dos medios necesarios para facilitar o seu coñecemento” (5.3).

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

A proclamación da oficialidade da lingua galega impón unha serie de obrigas aos poderes públicos que deben utilizala como lingua de uso normal de comunicación entre eles e nas súas relacións coa cidadanía. Ao mesmo tempo, as cidadás e os cidadáns adquiren unha serie de dereitos lingüísticos que deben ser respectados pola Administración. A Lei 3/1983, de 15 de xuño, de normalización lingüística, desenvolve os preceptos estatuarios e establece que a Xunta de Galicia ditará as disposicións necesarias para a normalización progresiva do uso do galego. Pola súa parte, as Corporacións Locais deberán facelo de acordo coas normas recollidas na lei (artigo 6.4). Con posterioridade, fóronse aprobando Ordes e Decretos que veñen a completar o marco legal actual para procurar a recuperación do uso do idioma galego na Administración local, de Xustiza, etc. Neste sentido salienta a Lei 5/1988, de 21 de xuño, de uso do galego como lingua oficial de Galicia polas Entidades Locais, que no artigo 1 establece que “as convocatorias de sesións, ordes do día, mocións, votos particulares, propostas de acordo, ditames das comisións informativas e actas das Entidades Locais de Galicia redactaranse en lingua galega”.

O Plan Xeral de Normalización da Lingua Galega (PXNLG), aprobado por unanimidade no Parlamento galego en 2004, contempla como obxectivos específicos para a administración local o de “consolidar o papel normalizador das corporacións locais e das deputacións” e o de “incluír a promoción do galego no concepto de servizo que o concello e a comarca lle ofrecen ao cidadán”. Así, as Corporacións Locais poden e deben desenvolver accións encamiñadas a implicar o conxunto da sociedade no proceso de normalización lingüística. Por ser as administracións máis próximas á cidadanía, resultan as máis apropiadas para desenvolver accións encamiñadas á implicación cidadá, á dinamización, á recuperación social e ao incremento do uso e prestixio do idioma propio e oficial de Galicia nos distintos ámbitos e sectores sociais.

O Concello de Catoira ten unha longa tradición no uso e normalización da lingua galega, que comezou incluso antes da aprobación das normas que se citan nos apartados anteriores. Unha vez constituída a Corporación Municipal resultante das primeiras eleccións locais democráticas logo da ditadura, celebradas no mes de abril de 1979, o goberno municipal impulsou o uso do galego en toda a documentación administrativa, tanto interna como a de comunicación cos veciños e veciñas. De este modo, tanto as actas das sesións dos Plenos da Corporación Municipal como as da Xunta de Goberno Local (entón Comisión Municipal Permanente), as certificacións, os escritos da Alcaldía, as Ordenanzas, Normas Urbanísticas, Edictos, Anuncios, etc., comezaronse a redactar en galego, contribuíndo así, desde esta administración local, ao seu uso e normalización, iniciativa que, de xeito ininterrompido, segue ata de agora, de forma que pode afirmarse que, no vindeiro 2019, cumpriranse 40 anos de uso e normalización da lingua galega no noso Concello de Catoira, aínda que faltara unha Ordenanza Municipal que regule todos os aspectos que elo require.

Cabe destacar, como exemplo do interese do Concello de Catoira na normalización do uso da nosa lingua, a edición, no ano 2007, do libro “TOPONIMIA DE CATOIRA”, de Gonzalo Navaza, que comeza o seu Limiar con estas verbas: “Os nomes dos lugares, os topónimos, son elementos de singular importancia no patrimonio cultural da comunidade. Como outras creacións humanas que sobreviven no tempo atravesando as xeracións e os séculos, os topónimos humanizan o medio físico dotándoo de memoria compartida, de tradición, de cultura. Os restos arqueolóxicos, os

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

monumentos arquitectónicos e outras creacións do pasado que teñen presenza física, material, con frecuencia requiren certos investimentos para a súa conservación; os topónimos, en cambio, que son só palabras, patrimonio inmaterial, sobreviven na memoria da xente, e para conservalos abonda coa vontade de non deixalos caer no esquecemento e permitir que sigan cumprindo a súa función de denominar lugares”.

Por todo isto, co ánimo de contribuír á conservación e normalización do mellor patrimonio inmaterial que temos os galegos e galegas, como é a nosa lingua, o Pleno do Concello de Catoira aproba a seguinte Ordenanza para o Impulso Social da Lingua Galega no Concello de Catoira, a cal establece accións que o Concello debe emprender, así como os criterios lingüísticos para seguir nas diferentes accións, ámbitos de actuación e situacións comunicativas.

CAPÍTULO I. O USO OFICIAL DO IDIOMA GALEGO

ARTIGO 1

1.—O galego, como lingua propia e oficial de Galicia, é idioma oficial do Concello de Catoira.

2.—O Concello de Catoira empregará o galego en todas as súas accións, nas súas actuacións administrativas, na documentación, na comunicación social, e nas relacións coa cidadanía e con todas as entidades situadas en Galicia e con aquelas outras que admitan o galego para as actuacións administrativas.

CAPÍTULO II. ÁMBITO DE APLICACIÓN

ARTIGO 2

1.—O Concello de Catoira rexeráse polos criterios establecidos nesta Ordenanza.

2.—O Concello de Catoira velará para que nas actividades, organismos, etc., en que participe e/ou teña representación, sexan aplicados os principios desta Ordenanza.

3.—Todos os servizos, departamentos, oficinas e organismos dependentes do Concello de Catoira terán en conta a necesidade da normalización da lingua galega en todos os ámbitos sociais.

CAPÍTULO III. ATENCIÓN AO PÚBLICO

ARTIGO 3

1.—No Concello de Catoira, todos os servizos de todas as unidades administrativas que teñan relación co público fomentarán o uso do idioma galego mediante a súa utilización como lingua normal de comunicación de entrada, tanto oral como escrita, practicando a oferta positiva en lingua galega.

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

2.—A atención ao público mediante mecanismos automáticos, tales como contestadores de teléfonos ou outros medios telefónicos ou informáticos, usarán por defecto e de entrada o galego, e así se especificará cando sexan comprados, contratados e/ou programados.

3.—O disposto no presente artigo tamén é de aplicación para as empresas ou entidades que presten servizos municipais por concesión, arrendamento, concerto ou contrato.

CAPÍTULO IV. DOCUMENTACIÓN E ACTUACIÓN ADMINISTRATIVA

ARTIGO 4

1.—Como criterio xeral, todas as actuacións do Concello faranse en idioma galego, sen prexuízo de que, cando legalmente sexa esixible, ademais de en galego tamén se fagan en castelán e noutra(s) lingua(s).

2.—Será redactada en lingua galega cando menos a seguinte documentación administrativa:

a) As convocatorias de sesións de todos os órganos do Concello de Catoira, así como as ordes do día, mocións, votos particulares, propostas de acordo, ditames das comisións informativas, rogos, preguntas e as actas dos citados órganos municipais.

b) As resolucións de todos os órganos municipais.

c) Toda a documentación xerada polo Concello que forme parte dos expedientes administrativos que teñan que someterse á decisión ou coñecemento dos devanditos órganos.

d) As actas e acordos de todos os órganos do Concello e entidades con personalidade xurídica dependentes do mesmo.

e) As notificacións, recursos, escrituras e, en xeral, todos os actos de carácter público ou administrativos que se realicen por escrito en nome do Concello de Catoira.

3.—Todos os modelos de documentación da administración municipal de Catoira serán elaborados e difundidos de entrada e prioritariamente en galego e, verbo disto, nos plans e procesos de informatización e racionalización administrativa deberase ter presente o establecido neste artigo, sen que isto impida que nalgúns casos específicos non se poida incorporar tamén outra lingua oficial para cando unha persoa expresamente a poida requirir.

ARTIGO 5

1.—Sen prexuízo do que para os rexistros públicos establece o artigo 9 da Lei 3/1983, de 15 de xuño, de normalización lingüística de Galicia, nos rexistros administrativos das oficinas do Concello os asentos faranse sempre en galego, independentemente da lingua na que estean escritos.

*CAPÍTULO V. PUBLICACIONES, ACCIONES INFORMATIVAS,
FORMATIVAS E ACTIVIDADES PÚBLICAS*

ARTIGO 6

1.—Os anuncios oficiais da Corporación que se publiquen no Boletín Oficial da Provincia, no Diario Oficial de Galicia ou en calquera medio de comunicación, serán redactados e publicados en galego. Cando legalmente sexa requisito, tamén se poderán redactar en castelán e noutra(s) lingua(s) ademais de en galego, ou achegar unha tradución do orixinal en lingua galega.

2.—As publicacións editadas polo Concello, teñan ou non carácter periódico, xa sexan en papel ou dixitais, realizaranse en lingua galega, e cando sexa conveniente, tamén en castelán e noutras linguas, ao obxecto de dar a coñecer a nosa historia e cultura fóra das nosas fronteiras.

3.—O Concello promoverá que as publicacións editadas por outras entidades nas que colabore e que teñan difusión en Galicia, se realicen en lingua galega. Para dar cumprimento a este apartado, nos acordos de colaboración, convocatorias de subvencións, contratos, etc., farase referencia a este requisito.

ARTIGO 7

1.—As campañas publicitarias do Concello e de promoción de todas as actividades organizadas faranse, sexa no soporte que sexa, en galego, e cando sexa conveniente, tamén en castelán e noutras linguas, ao obxecto de dar a coñecer a nosa historia e cultura fóra das nosas fronteiras.

2.—O Concello promoverá que as campañas publicitarias e de promoción de actividades (cursos, xornadas, conferencias, festas, espectáculos, actividades deportivas, festivais, campionatos, etc.) doutras entidades nas que, dalgún xeito, colabore, se fagan en todos os soportes en galego.

3.—Para dar cumprimento ao apartado anterior, cando os haxa, nos acordos de colaboración, convocatorias de subvencións, contratos, etc., farase referencia a este requisito.

4.—A publicidade que se difunda en instalacións e mecanismos propiedade do Concello deberá estar en galego, e cando sexa conveniente, tamén en castelán e noutras linguas, ao obxecto de dar a coñecer a nosa historia e cultura fóra das nosas fronteiras.

ARTIGO 8

1.—As accións formativas organizadas polo Concello desenvolveranse, en xeral, en lingua galega.

2.—A formación puntual e actividade xeral ofertada regularmente polo Concello nos seus distintos centros (Escola de Música, Biblioteca Municipal, Escola Municipal de Teatro de Catoira, Escola Infantil de Catoira, etc.) desenvolverase utilizando normalmente o galego como lingua de comunicación. O establecido neste punto terase en conta e farase referencia ao seu contido en casos como:

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

- a) Na contratación de persoal para os distintos centros.
- b) Na organización de actividades nos distintos centros.
- c) Nas contratacións de empresas.
- d) Nos regulamentos internos dos distintos centros, se os houbese.

3.—Para que o concello de Catoira colabore en accións informativas ou formativas organizadas por outras entidades, será requisito que estas se desenvolvan, en xeral, en lingua galega. Este requisito transmitiráselle á entidade ou entidades organizadoras e explicitarase nos acordos de colaboración, convocatorias de subvencións, contratos, etc.

ARTIGO 9

1.—Os cargos públicos do Concello expresaranse de modo habitual en galego nos actos que teñan lugar no ámbito lingüístico galego, e nos que interveñan en virtude do seu cargo.

2.—Todas aquelas actividades comunicativas, culturais, deportivas, divulgativas, etc. (eventos, conferencias, intervencións públicas, xornadas, congresos, charlas, campionatos, espectáculos, festivais, etc.) organizadas polo Concello, desenvolveranse, en xeral, en lingua galega.

3.—Para que o Concello de Catoira colabore en actividades comunicativas, culturais, deportivas, divulgativas, etc. (eventos, conferencias, intervencións públicas, xornadas, congresos, charlas, campionatos, espectáculos, festivais, etc.) organizadas por outras entidades, será requisito que estas se desenvolvan, en xeral, en lingua galega. Este requisito transmitiráselle á entidade ou entidades organizadoras e explicitarase nos acordos de colaboración, convocatorias de subvencións, contratos, etc.

CAPÍTULO VII. COMPRA DE BENS E MATERIAIS E ENCARGO E CONTRATACIÓN DE SERVIZOS

ARTIGO 10

1.—Para as compras de bens e materiais de todo tipo que faga o Concello de Catoira estableceranse criterios para procurar que os a bens e materiais estean en galego, xa sexa na súa etiquetaxe, configuración, uso, etc. (equipos informáticos, aparellos telefónicos, material funxible, produtos alimentarios, etc.). Este requisito especificarase e concretarase, cando os haxa, nos correspondentes acordos, contratos, pregos, encargos, comunicacións, etc.

2.—Para as contratacións de servizos que se presten ao Concello, sexan da índole que sexan, especificarase que estes deben ser prestados en galego, e para a súa prestación poderanse establecer criterios, ademais, para que os materiais estean en galego, xa sexa na súa etiquetaxe, configuración, uso, etc. Este requisito especificarase e concretarase, cando os haxa, nos correspondentes acordos, contratos, pregos, encargos, comunicacións, etc.

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

CAPÍTULO VI. SINALIZACIÓN E ROTULACIÓN

ARTIGO 11

1.—Os rótulos, indicadores, sinalizacións da Casa do Concello e dos outros edificios e servizos públicos e da rede viaria municipal estarán en galego.

2.—Cando a normativa ou o interese xeral o requira, as sinalizacións viarias tamén poderán incorporar o castelán e outra(s) lingua(s).

3.—Todos os vehículos do parque móbil municipal, o vestuario do persoal e material semellante, cando o houbese, e o dos organismos autónomos, empresas municipais, policía, etc., levarán a súa rotulación en galego.

CAPÍTULO VII. RELACIÓNS CON OUTRAS ADMINISTRACIÓNS

ARTIGO 12

1.—As comunicacións do Concello dirixidas a calquera das administracións públicas sitas no territorio galego redactaranse en lingua galega.

2.—As comunicacións do Concello dirixidas á administración civil ou militar do Estado e á xustiza, dentro do ámbito lingüístico galego, redactaranse en lingua galega.

ARTIGO 13

Con respecto aos documentos dirixidos directamente a persoas xurídicas diferentes de calquera das administracións, o Concello de Catoira cumprirá o previsto nas disposicións legais vixentes, aínda que se redactarán en galego sempre que sexa posible.

CAPÍTULO VIII. RELACIÓNS COAS EMPRESAS PRIVADAS

ARTIGO 14

1.—Os documentos públicos ou contractuais subscritos polo Concello serán redactados en galego. Se a súa finalidade o esixe, poderá facerse tamén en castelán e outra(s) lingua(s).

2.—O Concello requirirá que os estudos, proxectos, informes, documentos e traballos análogos que se encarguen a terceiros sexan elaborados en galego. Este requirimento será recollido nas convocatorias, pregos ou solicitudes de tales traballos.

3.—O Concello propondrá e animará ás empresas contratantes e provedoras a que usen o galego na súa documentación e comunicación, e explicitaralles que deben facer uso do galego nos bens e nos servizos que sexan obxecto de contrato co Concello, e así se fará constar nos correspondentes pregos de condicións.

CAPÍTULO IX. PERSOAL AO SERVIZO DA ADMINISTRACIÓN

ARTIGO 15

1.—A declaración de oficialidade do idioma galego esixe que todo o persoal ao servizo da Corporación o coñeza suficientemente e estea en condicións de emprego correctamente, tanto oralmente como por escrito, no desenvolvemento do seu traballo.

2.—Para acadar este obxectivo establécense as seguintes regras xerais:

a) Nos procedementos de selección de persoal, así como na provisión de postos de traballo, a acreditación do coñecemento da lingua galega terá, ademais, consideración de mérito puntuable, sempre que haxa concurso, para o que en cada convocatoria se fará un baremo axeitado ao posto para puntuar acreditacións Celga e/ou títulos oficiais de linguaxes específicas, como administrativa ou xurídica.

b) As probas selectivas para a provisión de prazas de funcionaríao e persoal laboral ao servizo do Concello faranse en lingua galega, e distribuiranse por defecto nesta lingua a todas as persoas candidatas, sen prexuízo de que os/as participantes nas probas poidan realizar os seus exercicios e castelán e outras linguas oficiais. As persoas que queiran copia das probas noutras linguas oficiais poderán solicitala expresamente con antelación ao desenvolvemento da proba.

ARTIGO 16

1.—A formación profesional en todos os ámbitos de todo o persoal do Concello de Catoira farase en lingua galega, sempre que a programación e organización dependa do Concello. De non depender directamente del, o Concello promoverá que se faga en galego.

CAPÍTULO X. TOPONIMIA E NOMES DE RÚAS, EMPRAZAMENTOS OU EDIFICIOS

ARTIGO 17

1.—Segundo se dispón no artigo 10 da Lei 3/1983 de normalización lingüística, a única forma oficial dos topónimos do termo municipal do Concello de Catoira é a galega, igual que a dos demais topónimos de Galicia.

2.—O Concello de Catoira promoverá a recuperación, historia, orixe, coñecemento e uso da toponimia do territorio municipal, e preservará as formas tradicionais dos lugares como parte integrante da memoria colectiva do patrimonio cultural.

3.—O Concello de Catoira demandaralle a todas as entidades beneficiarias de calquera tipo de subvención, axuda, colaboración ou contrato municipal o uso correcto da toponimia.

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

ARTIGO 18

1.—Para darlles nome ás rúas, prazas, edificios, etc., de titularidade pública en Catoira, terase en conta o recollido no libro de toponimia editado polo Concello “Toponimia de Catoira”, de Gonzalo Navaza, así como os criterios establecidos na declaración asinada pola Comisión de Toponimia, na que se sinala:

a) Na denominación oficial das diferentes realidades xeográficas, ha de preferirse sempre un topónimo tradicional antes que fórmulas de nova invención.

b) No caso de realidades xeográficas de nova creación, realizarase un inventario das denominacións tradicionais do territorio afectado e empregaranse nomes tomados dese repertorio para a denominación oficial das novas realidades.

c) Cando nunha área determinada os topónimos tradicionais superan en número as novas realidades xeográficas creadas, de preferencia han de preservarse os topónimos de maior interese histórico, arqueolóxico ou filolóxico.

d) Só se empregará o recurso á imposición de “topónimos honoríficos” (nomes de persoas ou institucións, de conceptos abstractos, de cidades ou países, etc.) en casos en que a nova denominación non sepulte un topónimo tradicional.

2.—En caso de ter que optar por un topónimo honorífico ou conmemorativo, teranse en conta as directrices aprobadas pola ONU en 2004, nas que se sinala que:

a) Para propoñer un topónimo só se considerarán persoas postumamente. Antes de que a proposta dun topónimo conmemorativo se considere, deben ter pasado un mínimo de cinco anos da morte da persoa. Para acontecementos, polo menos deben ter pasado vinte e cinco anos do devandito acontecemento.

b) Para propoñer un topónimo conmemorativo, só se terán en consideración persoas cunha forte asociación co lugar ou o elemento xeográfico, ou que teñan destacada significación no legado cultural ou no desenvolvemento da zona, da comarca ou da nación.

c) O topónimo proposto deberá ser apoiado pola comunidade local, e ir máis aló dun simple ou especial interese dun grupo.

d) Un topónimo non se debe usar para conmemorar vítimas ou sinalar lugares de accidentes ou traxedias.

e) Un topónimo conmemorativo non se debe considerar se xa existe para o lugar un nome arraigado e aceptado.

f) A propiedade da terra non confire a lexitimidade ou o dereito de aplicarlle un topónimo conmemorativo a un elemento xeográfico. O uso non oficial de topónimos conmemorativos en publicacións ou en dedicatorias ou indicadores, non é garantía de que estes sexan adoptados en documentos toponímicos oficiais.

Xoves, 14 de febreiro de 2019

Núm. 32

CAPÍTULO XI. IMPULSO INSTITUCIONAL DO IDIOMA GALEGO

ARTIGO 19

1.—De acordo co establecido no artigo 25 da Lei 3/1983 de normalización lingüística, o Concello de Catoira fomentará a normalización do uso do galego nas actividades mercantís, publicitarias, asociativas, culturais, deportivas e calquera outra dentro do ámbito municipal.

2.—O Concello de Catoira poderá outorgar subvencións para actuacións que procuren a normalización lingüística e, segundo sinala o artigo 25 da Lei 3/1983 de normalización lingüística, para fomentar dentro do seu ámbito a normalización do uso do galego nas actividades mercantís, publicitarias, culturais, asociativas, deportivas e outras, por actos singulares, poderá outorgar reducións ou exencións das obrigas fiscais.

CAPÍTULO XII. CALIDADE LINGÜÍSTICA E LINGUAXE DEMOCRÁTICA E INCLUSIVA

ARTIGO 20

1.—Debido a que a calidade lingüística de todos os textos públicos do Concello transmite a imaxe da propia administración municipal, e a que os textos emitidos desde a administración pública adoitan ser interpretados como modelos de lingua, en todos os textos, documentos e comunicacións do Concello de Catoira coidarase especialmente a calidade e corrección lingüística.

2.—En todos os textos serán aplicados os criterios da linguaxe administrativa galega moderna, procurando sempre a súa máxima calidade, democratización, personalización, claridade dos contidos (modernización das formas, concisión e precisión, sinxeleza e ordenación) e uniformidade.

3.—En toda comunicación e documentación municipal usarase unha linguaxe inclusiva, utilizando as fórmulas non sexistas axeitadas que inclúan os dous xéneros cando os textos e comunicacións se dirixan tanto a mulleres como a homes, evitando así fórmulas sexistas, ocultación dun dos xéneros e posibles ambigüidades.

4.—O Concello de Catoira velará para que nos textos e comunicacións das accións doutras entidades nas que colabore, participe ou apoie, se sigan estes mesmos criterios de calidade lingüística e linguaxe moderna, democrática e inclusiva.

DISPOSICIÓN FINAL

A presente Ordenanza entrará en vigor e surtirá efectos unha vez transcorrido o prazo de quince días hábiles contados desde o seguinte ao da súa publicación íntegra no Boletín Oficial da Provincia de Pontevedra, permanecendo en vigor ata a súa modificación ou derrogación expresa.

Catoira, 30 de xaneiro de 2019.

O ALCALDE-PRESIDENTE

Asdo. Alberto García García.

